

Thu ca

(Phỏng dịch thơ P. Verlaine, 1844-1896)

1- Nghe vĩ cầm nức nở
Tiếng Thu dài lê thê
Vớ điệu trầm buồn bã
Tim tôi sao tái tê!

Tím ngắt và ngọt ngào
Tới lúc chuông điểm giờ
Tôi mới chợt nhớ lại
Những ngày tháng xa xưa

Tôi khóc và bước đi
Trong cơn gió thổi tề
Gió cuốn tôi đây đó
Như chiếc lá chết khô.

2- Vĩ cầm rên rỉ thanh âm
Tiếng thu nức nở cung trầm lê thê
Lòng ta cảm thấy tái tê
Xanh xao ngọt ngào như mê bất ngờ
Tới khi chuông điểm báo giờ
Ta chợt nhớ lại một thời xa xưa
Lệ tràn mi, khóc như mưa
Ta đi mặc gió đẩy đưa phũ phàng
Cuốn ta trong cảnh điêu tàn
Như chiếc lá chết nát tan... lìa cành

CN-HNT, Sept.5.22 (550)

Chanson d'Automne

Paul Verlaine

*Les sanglots longs
Des violons
De l'automne
Blessent mon cœur
D'une langueur
Monotone.*

*Tout suffocant
Et blême, quand
Sonne l'heure,
Je me souviens
Des jours anciens
Et je pleure;*

*Et je m'en vais
Au vent mauvais
Qui m'emporte
Deçà, delà,
Pareil à la
Feuille morte.*

